സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

October 2026
Vol. 3 Issue 1

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ പ്രസക്തിയും എൻ പുരുഷോത്തമ മല്യയുടെ ജീവിതവും

വി. രാജേഷ് മോഹൻ റാവു*

സംഗ്രഹം

കേരളവും കൊങ്കണി ഭാഷയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നൂറ്റാണ്ടുകളായി നടന്ന ജനസഞ്ചാരങ്ങളുടെയും വ്യാപാരബന്ധങ്ങളുടെയും സാംസ്കാരിക ഇടപെടലുകളുടെയും ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഗോവ, കർണാടക, മഹാരാഷ്ട്ര, കേരളം തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലായി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന കൊങ്കണി സമൂഹം ഓരോ പ്രദേശത്തെയും സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേർന്നുകൊണ്ട് സ്വന്തം ഭാഷയും പാരമ്പര്യവും നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വര സാംസ്കാരിക ഘടനയിൽ കൊങ്കണി സമൂഹത്തിനും ഭാഷയ്ക്കും പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ട്.

ഭാഷ ഒരു ആശയവിനിമയമാധ്യമം മാത്രമല്ലെന്നും ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രവും ഓർമ്മകളും സാഹിത്യവും ജീവിതരീതികളും പാരമ്പര്യങ്ങളും സൂക്ഷിക്കുന്ന സാംസ്കാരിക ഭവനമാണെന്നും പ്രബന്ധം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കൊങ്കണി ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തിന്റെയും സംരക്ഷണത്തിൽ പുരുഷോത്തമ മല്യയുടെ സംഭാവനകളെ പ്രബന്ധം അനുസ്മരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ വിശാലമായ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി വിലയിരുത്തുന്നു.

കൊങ്കണി സംസ്കാരം ഭക്ഷണം, ആചാരങ്ങൾ, ഉത്സവങ്ങൾ, സംഗീതം, സാഹിത്യം, കുടുംബബന്ധങ്ങൾ, സാമൂഹിക പാരമ്പര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിവിധ മേഖലകളിൽ പ്രകടമാകുന്നതും കേരളീയ സംസ്കാരവുമായി സ്വാഭാവികമായ ഇടപെടലുകളിലൂടെ വളർന്നതുമാണ്. അതോടൊപ്പം പുതിയ തലമുറയിലേക്ക് ഭാഷ കൈമാറുന്നതിലെ വെല്ലുവിളികളും ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യ നൽകുന്ന പുതിയ സാധ്യതകളും പ്രബന്ധം പരിശോധിക്കുന്നു.

കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ സംരക്ഷണം ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ മാത്രം ഉത്തരവാദിത്തമല്ലെന്നും കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വര സാംസ്കാരിക പൈതൃകം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും പ്രബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഭാഷകളുടെ സഹവർത്തിത്വവും സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യവും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ കേരളത്തിന്റെ പങ്കിട്ട തീരചരിത്രത്തെയും ബഹുസ്വര പാരമ്പര്യത്തെയും കൂടുതൽ സമ്പന്നമാക്കാമെന്ന ആശയത്തിലാണ് പ്രബന്ധം സമാപിക്കുന്നത്.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: കൊങ്കണി ഭാഷ, കേരളം, പുരുഷോത്തമ മല്യ, കൊങ്കണി സംസ്കാരം, ഭാഷാ പൈതൃകം, ഭാഷാവൈവിധ്യം, സാംസ്കാരിക സഹവർത്തിത്വം, ജനസഞ്ചാരം, പശ്ചിമതീര ചരിത്രം, ഭാഷാസംരക്ഷണം, കൊങ്കണി സമൂഹം, കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വരത

* ഹയർസെക്കൻഡറി വിഭാഗം അധ്യാപകൻ, മമ്പറം ഹയർസെക്കൻഡറി സ്കൂൾ, മമ്പറം പി.ഒ., കണ്ണൂർ
Mob: 9895496435.

ISSN No: 3049-0316

ആമുഖം

ഭാഷകൾക്ക് അതിരുകളില്ല. മനുഷ്യർ സഞ്ചരിച്ച വഴികളിലൂടെയാണ് ഭാഷകളും സംസ്കാരങ്ങളും സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ ചരിത്രം അതിന്റെ മണ്ണിലും കെട്ടിടങ്ങളിലും മാത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; അവിടുത്തെ മനുഷ്യരുടെ ഭാഷയിലും പാട്ടിലും ആചാരങ്ങളിലും ഭക്ഷണരീതികളിലും ഓർമ്മകളിലും കൂടിയാണ് അത് നിലനിൽക്കുന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ കൊങ്കണി ഭാഷയും കേരളവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഒരു സാധാരണ ഭാഷാബന്ധമല്ല. നൂറ്റാണ്ടുകളായി നടന്ന ജനസഞ്ചാരങ്ങളുടെയും വ്യാപാരബന്ധങ്ങളുടെയും സാംസ്കാരിക ഇടപെടലുകളുടെയും കഥ കൂടിയാണത്.

പശ്ചിമ തീരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ കൊങ്കണി സമൂഹത്തിനും ഭാഷയ്ക്കും പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ട്. ഗോവ, കർണാടക, മഹാരാഷ്ട്ര, കേരളം തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലായി കൊങ്കണി സംസാരിക്കുന്ന സമൂഹങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു. ഒരേ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരായിരുന്നിട്ടും വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലെ സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേർന്ന് കൊങ്കണി പല പ്രാദേശിക രൂപങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും കൈവരിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കൊങ്കണി ഒരു ഏകശിലാഭാഷയല്ല; വ്യത്യസ്ത അനുഭവങ്ങളിലൂടെ വളർന്ന ഒരു സാംസ്കാരിക നദിയാണ്.

കേരളത്തിലേക്കുള്ള കൊങ്കണി സമൂഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരത്തിനും ദീർഘമായ ചരിത്രമുണ്ട്. വ്യാപാരവും തൊഴിലും വിദ്യാഭ്യാസവും മത-സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളും വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ഈ ജനസഞ്ചാരത്തിന് കാരണമായി. കൊച്ചിയും വടക്കൻ കേരളത്തിലെ ചില തീരപ്രദേശങ്ങളും കൊങ്കണി സമൂഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഇടങ്ങളായി മാറി. പുതിയ നാടിനെ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും സ്വന്തം ഭാഷയെയും സംസ്കാരത്തെയും സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമം ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സവിശേഷതയായി.

കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വരത മനസ്സിലാക്കാൻ കൊങ്കണി സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്നത് ഏറെ പ്രധാനമാണ്. മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന സമൂഹത്തോടൊപ്പം കൊങ്കണി, കന്നഡ, തമിഴ്, തുളു തുടങ്ങിയ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന സമൂഹങ്ങളും കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് കേരളീയ സംസ്കാരം ഒരു ഭാഷയുടെയോ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെയോ മാത്രം സൃഷ്ടിയല്ല. പല ഭാഷകളും പല ഓർമ്മകളും പല പാരമ്പര്യങ്ങളും ചേർന്നുണ്ടായ വലിയൊരു സാംസ്കാരിക കൂട്ടായ്മയാണ് കേരളം.

ഭാഷ: ഓർമ്മകളുടെ വീട്

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഷ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ നഷ്ടമാകുന്നത് വാക്കുകൾ മാത്രമല്ല. അതോടൊപ്പം ചരിത്രത്തിന്റെ ചെറിയ ചെറിയ കഷണങ്ങളും കുടുംബസ്മരണകളും പഴഞ്ചൊല്ലുകളും നാട്ടറിവുകളും പാട്ടുകളും ജീവിതരീതികളും നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ ചരിത്രം തന്നെ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിവിധ ലിപികളിൽ എഴുതപ്പെട്ടും വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളിൽ സംസാരിക്കപ്പെട്ടും വന്ന കൊങ്കണി, അതിന്റെ വഴിയിലുള്ള സാംസ്കാരിക സമ്പർക്കങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ടു വളർന്നു. മലയാളവുമായി ഉണ്ടായ ഇടപെടലുകളും കേരളത്തിലെ ജീവിതവുമായി ഉണ്ടായ അടുപ്പവും കൊങ്കണി സമൂഹത്തിന്റെ പ്രാദേശിക അനുഭവങ്ങളെ സമ്പന്നമാക്കി.

ഒരു ഭാഷയെ സംരക്ഷിക്കുന്നത് അതിനെ മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതല്ല. അത് സംസാരിക്കണം, എഴുതണം, വായിക്കണം, പഠിപ്പിക്കണം. പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് അതിന്റെ ചരിത്രവും സാഹിത്യവും പരിചയപ്പെടുത്തണം. ഡിജിറ്റൽ കാലത്ത് കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ സംരക്ഷണത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും പുതിയ സാധ്യതകൾ തുറന്നുകിടക്കുകയാണ്.

പുരുഷോത്തമ മല്യ: ഒരു ഭാഷയുടെ ശബ്ദം

കൊങ്കണി ഭാഷയെയും സാഹിത്യത്തെയും കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ പുരുഷോത്തമ മല്യയെ ഓർക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഒരു ഭാഷയുടെ വളർച്ചയിൽ എഴുത്തുകാരുടെയും ഗവേഷകരുടെയും സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തകരുടെയും പങ്ക് നിർണായകമാണ്. സ്വന്തം ഭാഷയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാൾ അതിന്റെ വാക്കുകളെ മാത്രം സംരക്ഷിക്കുന്നില്ല; അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ഓർമ്മകളെയാണ് സംരക്ഷിക്കുന്നത്.

പുരുഷോത്തമ മല്യയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഈ വിശാലമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കാണാം. കൊങ്കണി ഭാഷയുടെയും അതിന്റെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തിന്റെയും പ്രസക്തി തിരിച്ചറിയാനും അതിനെ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനും ശ്രമിച്ച വ്യക്തിത്വമായി അദ്ദേഹത്തെ വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഭാഷയെ വെറും ആശയവിനിമയ ഉപാധിയായി കാണാതെ ഒരു ജനതയുടെ ആത്മാവിന്റെ ഭാഗമായാണ് സമീപിക്കേണ്ടത് എന്ന ചിന്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകളെ പ്രസക്തമാക്കുന്നു.

പ്രാദേശിക ചരിത്രവും ഭാഷയും സംസ്കാരവും രേഖപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ പലപ്പോഴും വലിയ ദേശീയ ചരിത്രങ്ങളുടെ നിഴലിൽപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം പൂർണമാകുന്നത് ഇത്തരം പ്രാദേശിക ശബ്ദങ്ങൾ കൂടി അതിൽ ഇടംപിടിക്കുമ്പോഴാണ്. പുരുഷോത്തമ മല്യയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനവും അതുകൊണ്ടുതന്നെ കൊങ്കണി സാഹിത്യചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമല്ല; കേരളത്തിലും പശ്ചിമ തീരത്തും രൂപപ്പെട്ട സാംസ്കാരിക ബന്ധങ്ങളുടെ പഠനവുമാണ്.

നാരായണ പുരുഷോത്തമ മല്ല്യ കൊങ്കണി ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും വളർച്ചയ്ക്കായി ദീർഘകാലം പ്രവർത്തിച്ച പ്രമുഖ എഴുത്തുകാരനും ഭാഷാപ്രവർത്തകനുമായിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ കൊങ്കണി ഭാഷാ പ്രചാർ സഭയുടെ സ്ഥാപക പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം കൊങ്കണി ഭാഷയ്ക്ക് ദേശീയ അംഗീകാരം ലഭിക്കാനുള്ള പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. കൊങ്കണിയെ ഒരു സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യൻ ഭാഷയായി അംഗീകരിക്കാനും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ എട്ടാം പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനുമുള്ള ശ്രമങ്ങളുമായി അദ്ദേഹം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതായി സമകാലിക രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

കൊങ്കണി ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും സംരക്ഷണത്തിനായി എഴുത്തിലൂടെയും സംഘടനാപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയും അദ്ദേഹം വലിയ സംഭാവന നൽകി. "Konkani Mhanni" ഉൾപ്പെടെ നിരവധി കൃതികൾ അദ്ദേഹം രചിക്കുകയും തമിഴ് തിരുക്കുറൾ കൊങ്കിണിയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 1992 ഓഗസ്റ്റ് 20-ന് 71-ാം ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയിലൂടെ കൊങ്കണി ദേവനാഗരി ലിപിയിൽ എട്ടാം പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടത് കൊങ്കണി ഭാഷാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ നിർണായക ഘട്ടമായിരുന്നു.

കൊങ്കണി സംസ്കാരം: ഓർമ്മയും ജീവിതവും

കൊങ്കണി സംസ്കാരം ഭാഷയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നില്ല. ഭക്ഷണം, വസ്ത്രധാരണം, കുടുംബബന്ധങ്ങൾ, ഉത്സവങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, സംഗീതം, സാഹിത്യം, ക്ഷേത്ര-സാമൂഹിക പാരമ്പര്യങ്ങൾ, ജനകീയ ഓർമ്മകൾ തുടങ്ങി ജീവിതത്തിന്റെ പല തലങ്ങളിലും അതിന്റെ സാന്നിധ്യമുണ്ട്.

കേരളത്തിൽ എത്തിയ കൊങ്കണി സമൂഹങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ നിലനിർത്തിയതോടൊപ്പം കേരളീയ ജീവിതവുമായി സ്വാഭാവികമായ സാംസ്കാരിക ഇടപെടലുകളും നടത്തി. ഇതാണ് സംസ്കാരങ്ങളുടെ സ്വാഭാവിക സ്വഭാവം. സംസ്കാരങ്ങൾ മതിലുകൾ കെട്ടി വേർതിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നില്ല; അവ പരസ്പരം കാണുകയും സ്വീകരിക്കുകയും മാറ്റങ്ങളിലൂടെ പുതിയ രൂപങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൊങ്കണി സമൂഹത്തിന്റെ കേരളബന്ധം അതിന്റെ മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്. സ്വന്തം ഭാഷയും പാരമ്പര്യവും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് മലയാളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിക്കുക എന്നത് ഒരു സാംസ്കാരിക സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ മാതൃകയാണ്.

കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ കൊങ്കണി ഭാഷയ്ക്കും കൊങ്കണി സമൂഹത്തിനും സവിശേഷമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ഗോവയിൽനിന്നും കൊങ്കൺ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും കേരളത്തിലെത്തിയ കൊങ്കണി ജനത ഇവിടെ സ്വന്തം ഭാഷയും സംസ്കാരവും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മലയാളികളുമായി ഇഴുകിച്ചേർന്നു. വ്യാപാരം, തൊഴിൽ, മതപരമായ ബന്ധങ്ങൾ, സാമൂഹിക ഇടപെടലുകൾ എന്നിവയിലൂടെ കേരളത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയ ഈ സമൂഹം ഭാഷാ-സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യത്തിന് വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ നൽകി. കൊങ്കണി കുടുംബങ്ങളിൽ മാതൃഭാഷയ്ക്ക് ഇന്നും വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. വീട്ടിൽ കൊങ്കണി സംസാരിക്കുമ്പോൾ പൊതുജീവിതത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ജോലിസ്ഥലങ്ങളിലും മലയാളം സ്വാഭാവികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. മലയാളവും കൊങ്കണിയും ഒരുപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നിരവധി കുടുംബങ്ങളുണ്ട്. മലയാളി

അയൽക്കാരുമായും സുഹൃത്തുക്കളുമായും രൂപപ്പെടുന്ന ബന്ധങ്ങൾ ഭാഷാപരമായ അതിരുകൾ മറികടക്കുന്നു. സ്വന്തം ഭാഷയും പാരമ്പര്യവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനൊപ്പം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ജീവിതവുമായി ഇഴുകിച്ചേരുന്ന ഈ രീതി സാംസ്കാരിക സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ മനോഹരമായ മാതൃകയാണ്. കൊങ്കണി ഭാഷക്കാരുടെ ഭക്ഷണ രീതികളും വ്യത്യാസമാണ്. പൊതുവേ പച്ചരി ആണ് അവർ ഉച്ചയൂണിന് കഴിക്കുന്നത്. ദാളി തോയ് എന്നുള്ള പരിപ്പ് കറിയാണ് ഊണിന് മുഖ്യമായി ഉണ്ടാവുക. പിന്നെ വിവിധതരം , പയർ വർഗ്ഗങ്ങൾ, ഇലക്കറികൾ, പപ്പടം, ഓടി എന്നുള്ള ഒരു കൊങ്കണി വിഭവം, ഗോഡ്ഷേ എന്നുള്ള പായസം, ബിബ് യാ ഉപ്കേറി, ചെണ്യാഘോഷി, വൽവൽ, അപ്പോളു എന്ന മുളക് പപ്പടം, ചേമ്പില കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന പത്രവട, സൂര്ണലി എന്ന ദോശ, ഗോളി ബജി, ഉബ്ബട്ടി, ബിസ്കട്ട് റൊട്ടി, സോങ്, സൊയി ബജ്ജിലെ ഘോഷി,ബറ്റാട്ടെ വാഹു, സാറു, വെജിറ്റബിൾ പുല്ലാവ്, കാശി ഹൽവ, ബ ട്ടാട്ട അമ്പാടോ, കൊത്തമ്പരി പല്ലയാ ഘഷി, ജീവ് ഖേദഘി ബജി, വാൽ അല്ല പിയാ വു ഘശി, തം ഭേളി, കഡ്ഗി ചക്കോ, ബ ട്ടാട്ട പോവു, വിവിധതരം കൊങ്കണി അച്ചാറുകൾ, ഷെവൈ,നിപ്പറ്റ്, കോട്ടോ എന്ന ഇഡ്ഡലി, പേനൊരി എന്ന മധുര വിഭവം,അമ്പ്യാ ഹമൻ,ഹൾടി പാൻ പത്തൊലി,മോഡക്, തുടങ്ങി ധാരാളം കൊങ്ങിണി വിഭവങ്ങൾ അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കും. ഭക്ഷണ രീതികളിൽ അവരുടേതായ സ്ഥാനം ഉണ്ടെങ്കിലും അവർ മലയാള സംസ്കാരവും ഭക്ഷണരീതികളുമായി ഇടപഴകി ജീവിക്കുന്നു.

കേരളം: പല ഭാഷകളുടെ പൊതുവീട്

കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കടലും വ്യാപാരവും ജനസഞ്ചാരവും എത്ര വലിയ പങ്കാണ് വഹിച്ചതെന്ന് മനസ്സിലാകും. അറബിക്കടലിന്റെ തീരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കേരളം പുരാതനകാലം മുതൽ തന്നെ വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും ഭാഷകളുടെയും ആശയങ്ങളുടെയും സംഗമഭൂമിയായിരുന്നു.

കൊങ്കണി സമൂഹവും ഈ വലിയ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. കേരളത്തിൽ താമസിക്കുന്ന കൊങ്കണി കുടുംബങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയും അവരുടെ ആചാരങ്ങളും ഭക്ഷണവും ആഘോഷങ്ങളും കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വര സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ഒരു പ്രധാന ചോദ്യമുണ്ട്: ഒരു സമൂഹം സ്വന്തം ഭാഷ സംരക്ഷിക്കുമ്പോൾ അത് സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുകയാണോ?

അല്ല.

മറിച്ച്, സ്വന്തം ഭാഷയും സംസ്കാരവും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സമൂഹമാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാഷയെയും സംസ്കാരത്തെയും കൂടുതൽ ബഹുമാനിക്കാൻ പഠിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ സംരക്ഷണം കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വരതയെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നതല്ല; ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

പുതുതലമുറയും കൊങ്കണിയുടെ ഭാവിയും

ഇന്ന് കൊങ്കണി ഭാഷ നേരിടുന്ന പ്രധാന വെല്ലുവിളികളിലൊന്ന് തലമുറകളിലേക്കുള്ള ഭാഷാപകർച്ചയാണ്. കുടുംബങ്ങളിൽ മാതൃഭാഷയുടെ ഉപയോഗം കുറയുകയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും തൊഴിൽ മേഖലയുടെയും ഭാഗമായി മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി തുടങ്ങിയ ഭാഷകൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ചെറിയ ഭാഷകൾക്ക് പുതിയ വെല്ലുവിളികൾ ഉയരുന്നു.

എന്നാൽ സാങ്കേതികവിദ്യയെ ഭാഷയുടെ ശത്രുവായി മാത്രം കാണേണ്ടതില്ല. മൊബൈൽ ഫോണുകളും സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങളും ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറികളും ഓൺലൈൻ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും കൊങ്കണിക്ക് പുതിയ വേദികൾ നൽകുന്നു. പഴയ പുസ്തകങ്ങൾ ഡിജിറ്റൈസ് ചെയ്യുക, പഴയ പാട്ടുകളും രേഖകളും ശേഖരിക്കുക, കൊങ്കണി-മലയാളം നിഘണ്ടുക്കൾ വികസിപ്പിക്കുക, കുട്ടികൾക്കായി ഡിജിറ്റൽ പഠനസാമഗ്രികൾ തയ്യാറാക്കുക തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഭാഷയുടെ ഭാവിയെ കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമാക്കും.

ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പുരുഷോത്തമ മല്യയെപ്പോലുള്ള ഭാഷാസ്നേഹികളുടെ സംഭാവനകളെ പുതിയ തലമുറയിലേക്ക് എത്തിക്കേണ്ടതും പ്രധാനമാണ്. വ്യക്തികളെ മാത്രം ഓർക്കുന്നതിനു പകരം അവർ

 ISSN No: 3049-0316

പ്രതിനിധീകരിച്ച ഭാഷാ-സാംസ്കാരിക ദൗത്യത്തെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുകയാണ് യഥാർത്ഥ ആദരവ്.

പുതുതലമുറയുടെ കൈകളിലാണ് കൊങ്കണി ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഭാവി. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെയും ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും കാലത്ത് വളരുന്ന പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് മാതൃഭാഷയുമായി ആത്മബന്ധം നിലനിർത്താൻ കുടുംബങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സാംസ്കാരിക സംഘടനകൾക്കും ഒരുപോലെ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. വീടുകളിൽ കൊങ്കണി സംസാരിക്കുന്നതിലൂടെയും കുട്ടികൾക്ക് ഭാഷയിലെ പാട്ടുകളും കഥകളും സാഹിത്യവും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയും ഈ ബന്ധം കൂടുതൽ ശക്തമാക്കാം. സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങൾ, ഓൺലൈൻ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, ഡിജിറ്റൽ പുസ്തകങ്ങൾ, ഭാഷാ പഠന ആപ്പുകൾ എന്നിവയിലൂടെ കൊങ്കണിയെ പുതിയ തലമുറയുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കാൻ കഴിയും. മലയാളം ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ ഭാഷകളുമായി സൗഹൃദപൂർവം ഇടപഴകുമ്പോഴും സ്വന്തം ഭാഷയുടെ തനിമയും പാരമ്പര്യവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ ചരിത്രവും സാഹിത്യവും സംസ്കാരവും അടുത്ത തലമുറയിലേക്ക് കൈമാറുന്നതിനൊപ്പം പുതിയ രചനകൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും അവസരമൊരുക്കണം. ഭാഷയെ വെറും പൈതൃകത്തിന്റെ അടയാളമായി കാണാതെ, ആശയവിനിമയത്തിന്റെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും സർഗാത്മകതയുടെയും സജീവ മാധ്യമമായി വളർത്തുമ്പോഴാണ് അതിന്റെ ഭാവി കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമാകുന്നത്. പുതിയ തലമുറ കൊങ്കണിയെ അഭിമാനത്തോടെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, ഭാഷയുടെ നിലനിൽപ്പിനൊപ്പം അതിന്റെ വളർച്ചയും പുതിയ സാധ്യതകൾ തുറന്നുവരും.

കേരളവും കൊങ്കണിയും: പങ്കിട്ടൊരു തീരചരിത്രം

കേരളവും കൊങ്കണി സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ വെറും ഒരു കൂടിയേറ്റചരിത്രമായി കാണുന്നത് അതിനെ ചുരുക്കിക്കാണുന്നതായിരിക്കും. അറബിക്കടലിന്റെ തീരത്ത് പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട വളർന്ന സമൂഹങ്ങളുടെ ഒരു പങ്കിട്ട ചരിത്രമാണത്.

കടൽ മനുഷ്യരെ വേർതിരിക്കുന്നതിലുപരി പലപ്പോഴും അവരെ ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. തുറമുഖങ്ങൾ വ്യാപാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല; അവ ഭാഷകളുടെയും ഭക്ഷണങ്ങളുടെയും വിശ്വാസങ്ങളുടെയും കലകളുടെയും ആശയങ്ങളുടെയും കൈമാറ്റകേന്ദ്രങ്ങളുമായിരുന്നു.

അത്തരം സാംസ്കാരിക സഞ്ചാരങ്ങളുടെ തുടർച്ചയിലാണ് കേരളത്തിലെ കൊങ്കണി സാന്നിധ്യത്തെയും കാണേണ്ടത്. അതിനാൽ കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്നത് ഒരു ഭാഷയുടെ ചരിത്രം മാത്രം പഠിക്കുന്നതല്ല; കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വരതയുടെ വേരുകളിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്ര കൂടിയാണ്.

കൊങ്കണിയുമായി ബന്ധമുള്ള പ്രശസ്ത വ്യക്തിത്വങ്ങൾ

ഇപ്പോഴത്തെ കേരള ഗവർണർ ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജേന്ദ്ര വിശ്വനാഥ ആർലേക്കർ, മനോഹർ പരീക്കർ — മുൻ ഗോവ മുഖ്യമന്ത്രി, മുൻ കേന്ദ്ര പ്രതിരോധമന്ത്രി; സുരേഷ് പ്രഭു — മുൻ കേന്ദ്ര റെയിൽവേ മന്ത്രി, മുൻ കേന്ദ്ര വാണിജ്യ-വ്യവസായ മന്ത്രി, മുൻ കേന്ദ്ര വ്യോമയാന മന്ത്രി; കാശിനാഥ് ത്രിമ്പക് തെലങ്ങ് — ബോംബെ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി, പണ്ഡിതൻ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകൻ; എൻ. ജി. ചന്ദ്രവർക്കർ — ജഡ്ജി, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ, സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താവ്; ടി. എം. എ. പൈ — വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകൻ, മണിപ്പാൽ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സിന്ഡിക്കേറ്റ് ബാങ്കിന്റെയും സ്ഥാപകൻ; അമ്മേംബൽ സുബ്ബറാവു പൈ — കാനറ ബാങ്കിന്റെ സ്ഥാപകൻ; കെ. വി. കാമത്ത് — പ്രമുഖ ബാങ്കർ, മുൻ ഐ.സി.ഐ.സി.ഐ ബാങ്ക് ചെയർമാൻ; ടി. എ. പൈ — ബാങ്കിംഗ് മേഖലയിലെ പ്രമുഖനും മുൻ കേന്ദ്രമന്ത്രിയുമായിരുന്ന വ്യക്തി. സാഹിത്യ-കലാ മേഖലയിൽ ശെണോയ് ഗോയംബാബ് — കൊങ്കണി എഴുത്തുകാരനും ഭാഷാപ്രവർത്തകനും; എം. ഗോവിന്ദ പൈ — കന്നഡ കവിയും സാഹിത്യകാരനും; ആർ. ജി. ഭണ്ഡാർക്കർ — പണ്ഡിതനും സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താവും; വിജയ് ടെൻഡുൽക്കർ — നാടകകൃത്തും തിരക്കഥാകൃത്തും പത്രപ്രവർത്തകനും; സിനിമാരംഗത്ത് ഉദയത്ത് — നടനും സംവിധായകനും; ശ്യാം ബെനഗൽ — ചലച്ചിത്ര സംവിധായകൻ; ഗിരീഷ് കർണാട് — നാടകകൃത്തും നടനും സംവിധായകനും; അനന്ത് നാഗ് — കന്നഡ നടൻ; ശങ്കർ നാഗ് — നടനും സംവിധായകനും. കായികരംഗത്ത് ദിലീപ് സർദേശായി, അജിത് വഡേക്കർ, സുനിൽ ഗവാസ്കർ തുടങ്ങിയവർ കൊങ്കണി ഭാഷയുമായി വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവരാണ്.

ISSN No: 3049-0316

സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് ഒരു ഭാഷ മാത്രമല്ല

കൊങ്കണി ഭാഷയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർക്കണം. ഒരു ഭാഷ നിലനിൽക്കുന്നത് അതിന്റെ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം കൊണ്ടു മാത്രം തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ആ ഭാഷയ്ക്ക് നൽകുന്ന സാമൂഹിക ബഹുമാനവും അതിന്റെ സാഹിത്യസമ്പത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും പുതിയ തലമുറയുടെ താൽപര്യവുമാണ് അതിന്റെ ഭാവി നിർണയിക്കുന്നത്.

പുരുഷോത്തമ മല്യയുടെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഈ സന്ദേശത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വീണ്ടും വായിക്കേണ്ടതാണ്. സ്വന്തം ഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരാളുടെ പ്രവർത്തനം ഒടുവിൽ മനുഷ്യന്റെ വൈവിധ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനമായി മാറുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ മഹത്തായ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം അതിന്റെ വൈവിധ്യത്തിലാണ്. മലയാളം അതിന്റെ പ്രധാന ഭാഷയായിരിക്കുമ്പോഴും കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ഭൂപടത്തിൽ കൊങ്കണിക്കും മറ്റ് ഭാഷകൾക്കും അവരുടേതായ ഇടമുണ്ട്. ആ ഇടം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വരത കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താകുന്നത്.

ഉപസംഹാരം

കൊങ്കണി ഭാഷ ഒരു ജനതയുടെ വാക്കുകളുടെ സമാഹാരം മാത്രമല്ല; യാത്രകളുടെയും കുടിയേറ്റങ്ങളുടെയും ഓർമ്മകളുടെയും ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെയും സാംസ്കാരിക സൃഷ്ടികളുടെയും സമ്പത്താണ്. പുരുഷോത്തമ മല്യയെ ഓർക്കുന്നത് ആ ഭാഷയോടും സംസ്കാരത്തോടുമുള്ള ഒരു ആദരവാണ്.

കേരളവും കൊങ്കണി സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ ലളിതമായ ഒരു വലിയ സത്യമാണ്: വ്യത്യസ്ത ഭാഷകൾ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോൾ ഒരു സമൂഹം ദുർബലമാകുന്നില്ല; മറിച്ച് അതിന്റെ സാംസ്കാരിക സമ്പത്ത് വർധിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് കൊങ്കണിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നത് കൊങ്കണി സമൂഹത്തിന്റെ മാത്രം ഉത്തരവാദിത്തമല്ല. കേരളത്തിന്റെ ബഹുസ്വര സാംസ്കാരിക പൈതൃകം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള കൂട്ടായ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് അത്.

കടൽത്തീരങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച മനുഷ്യർ പിന്നിൽ വിട്ടുപോയ ഭാഷകളും ഓർമ്മകളും ഇന്നും നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നു. ആ ശബ്ദങ്ങളിൽ കൊങ്കണിയുടെയും ഒരു സ്വരമുണ്ട്. ആ സ്വരം കേൾക്കുകയും രേഖപ്പെടുത്തുകയും അടുത്ത തലമുറയിലേക്ക് കൈമാറുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ കാലത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക കടമ.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. José Pereira , Literary Konkani: A Brief History , Konkani Sahitya Prakashan, Bombay — 1973.
2. Manohararya Saradesya ,A History of Konkani Literature: From 1500 to 1992 — Sahitya Akademi, New Delhi , 2000.
3. Government of India , The Constitution (Seventy-First Amendment) Act, 1992 — New Delhi — 1992.
4. Government of Goa , The Goa Official Language Act, 1987 , Panaji , 1987.